

Cats Soundtrack, Abelkouw: De Spoorwegkat

Cats Soundtrack

Miscellaneous

Abelkouw: De Spoorwegkat

Abelkouw de Spoorwegkat

de kat van de Noord-Express.

Het is zeventien uur zes,

tijd dus voor de Noord-Express

en gefluister hoor je langs de baan,

't ging van "Abel, waar is Abel,

controleert hij soms een kabel.

Hij moet komen of de trein blijft staat."

Witkiel, wachter, baanopzichter,

al hun neven, al hun nichten

plozen na waar ik kon zijn.

"t Ging van "Abel, waar is Abel,

want alleen hij is capabel.

Zonder hem geen nachtposttrein."

Het werd zeventien uur acht,

nog was er niet afgevlagd.

Er ontstond onder de reizigers paniek.

Daar kwam ik me dan ijskoud

van een baanvak aangesjouwd:

ik beklopte nog een mechaniek!

En er danste een vonk uit zijn glasgroen oog,

wat betekende: "Baanvak vrij!"

En daar gingen ze dan, omhoog op de kaart,

naar de Noordpool, of dicht daarbij!

Abelkouw de Spoorwegkas,

de kat van de Noord-Express.

't Komt er dus globaal op neer

dat bij mij heel het beheer

van die slaap-express berust.

Iedereen van machinist

tot baldadige toerist,

zag in mij het leiderschap - onbewust.

Hij loopt, door de gang marcherend

de mimiek te bestuderen

van wie meereist, eerste, tweede, derdeklas.

Door die ronde, pijnlijk stipt,

weet hij dat hem niets ontglipt,

waar iets misgaat is hij onverwijld sur place.

Hij leek rustig af te wachten,

kende iedereen's gedachten

en hij duldde, wat zo zeker was als wat,

geen uitbundigheid of hinder,

dus men zweeg van hier tot ginder,

toen Abel onderweg was en op pad.

Men schoffeert niet gauw een Abelkouw,

want hij telt als kat degelijk mee.

Dus ging alles best op de Noord-Express,

met Abelkouw op de tree.

O, hoe aangenaam was 't, kalm te dromen in hun hut,

van hun hoogsteigen naambord voorzien.

En hun kooi was vlooienvrij, met een hagelwitte spreij,

en de bodem was gestofzuigd voor tien.

Welke lichtval ze ook wilden, 't was maar een peulenschil:

druk een knopje in en er waait meteen een bries.

Een aandoenlijk smalle bak is er, voor 't wassen van je bakkes

en een tuimelraampje tegen hoest en nies.

Dan verscheen de conducteur en vroeg je,

stralend van humeur,

en zeer wellevend: "Thee, meneer -

slap of sterk -"

Maar persoonlijk stond ik achter

deze trouwe plichtsbetrachter,
want Abel is geen vriend van half werk.
En ze kropen oergezellig in hun kooi
en was waren zorgen en stress.
Beseften ze maar terdege dat mooi
geen muis ooit de weg vond naar hun adres!
Want de spoorwegkat was op oorlogspad,
de kat van de Noord-Express.
Abelkouw de Spoorwegkat.
De kat van de Noord-Express.
Abelkouw de Spoorwegkat.
De kat van de Noord-Express.
Op 't kleinst was ik bedacht,
als een wachter in de nacht,
om de zoveel tijd nam ik een kopje thee.
Met misschien een scheutje gin,
maar geen pauze zat erin -
ach, soms drukte ik-es een vlo in de puree.
Alles sliep in Deventer,
maar wie dacht je, stevend er,
ondertussen heen en weer op het perron?
led'reen lag nog op